

**HET REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG
TE EINDHOVEN**

heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de op 7 mei 2008 binnengekomen klacht van:

A

wonende te B

klaagster

gemachtigde mr. J. Broeders te Etten-Leur

tegen:

C

plastisch chirurg

werkzaam te D

wonende te E

verweerder

1. Het verloop van de procedure

Het college heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift
- het verweerschrift
- de repliek
- de dupliek
- het medisch dossier
- een brief met bijlage van mr. J. Broeders d.d. 3 oktober 2008
- een brief met bijlagen van mr. J. Broeders d.d. 16 oktober 2008
- een informatiefolder.

Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de hun geboden mogelijkheid in het kader van het vooronderzoek mondeling te worden gehoord.

De klacht is ter openbare zitting van 10 november 2008 behandeld. Partijen waren aanwezig, klaagster bijgestaan door haar gemachtigde.

2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende:

Klaagster kwam via een televisieprogramma van SBS6 in contact met verweerder met het oog op een borstvergrotingsoperatie. Bij het intakegesprek was ook een medewerker van SBS6 aanwezig. De operatie heeft plaatsgevonden in de F in G op vrijdag 2 juli 2004.

Op zondag 4 juli 2004 is klaagster naar de huisartsenpost gegaan. Klaagster voelde zich, aldus het waarneembericht, helemaal niet lekker, was misselijk, kon haar rechter arm niet optillen en haar borsten gloeiden van alle kanten. Volgens het waarneembericht had zij die dag naar de privé-kliniek gebeld, maar daar was niemand aanwezig. Bij onderzoek bleek een zwelling bij de rechter borst. Zij werd heengezonden met het advies te koelen en met Diclofenac als medicatie.

Op maandag 5 juli 2004 heeft klaagster met verweerder gebeld. Verweerder zei dat het vocht was en dat het vanzelf zou wegtrekken.

Op 6 juli 2004 heeft klaagster weer naar verweerder gebeld. Zij is die dag naar de kliniek van verweerder in E gegaan. Verweerder heeft haar onderzocht en gezegd dat het vocht was.

Enkele dagen later belde ze weer. Ze ging weer naar verweerders kliniek in E. Verweerder heeft klaagster een plaatselijke verdoving gegeven. Er kwam pus uit de wond. Vervolgens heeft verweerder de prothese uit de rechter borst verwijderd.

Op 1 oktober 2004 heeft de hersteloperatie plaatsgevonden. Verweerder heeft daarbij een nieuwe prothese in de rechter borst aangebracht. De wond bleef lekken, ook na het aanbrengen van een steunhechting door verweerder. Vanwege door klaagster zo ervaren communicatieproblemen met verweerder heeft zij zich tot haar huisarts en via deze tot een andere plastisch chirurg gewend, die haar op 15 november 2004 heeft gezien en op 16 november 2004 heeft geopereerd; daarbij is de rechter prothese onder narcose verwijderd.

Op of kort voor 25 mei 2008 heeft klaagster haar medisch dossier opgevraagd. Uiteindelijk heeft verweerder dit, na tussenkomst van de secretaris van het tuchtcollege, bij brief van 8 augustus 2008 aan het college verzonden.

3. Het standpunt van klaagster en de klacht

Klaagster klaagt in de eerste plaats en vooral over de wijze waarop op 8 of 9 juli 2004 verweerder de prothese uit haar rechter borst heeft verwijderd. Volgens klaagster heeft verweerder haar aan de zijkant/bovenkant van haar rechter borst een klein prikje gegeven, een

plaatselijke verdoving, waarna hij aan de zijkant van de rechter borst een kleine incisie heeft gemaakt. Er kwam veel pus uit. Toen de pus eruit gelopen was, gaf verweerder aan dat de prothese er uit moest. Hij heeft toen meteen het oude litteken opengesneden en de prothese er zo uitgetrokken. Klaagster kan de pijn die zij toen voelde, nog steeds voelen. Van enige verdoving heeft zij niets gemerkt.

Verder beklaagt klaagster zich over de communicatie. Toen de wond, na de hersteloperatie op 1 oktober 2004, bleef lekken, heeft zij weer contact gezocht met verweerder. Zij kreeg geen gehoor meer. Zij heeft toen de F in G gebeld. Daar kreeg zij het GSM-nummer van verweerder. Toen klaagster dit nummer belde, kreeg zij te horen dat het erg druk was en dat zij terug moest bellen voor een afspraak in E. Zij heeft daarop diverse keren gebeld, maar kreeg geen reactie. Daarop is zij naar haar huisarts gegaan, die haar adviseerde een second opinion te vragen bij een andere plastisch chirurg. Dat heeft zij gedaan. Deze heeft de prothese verwijderd.

Zij heeft vervolgens nog een betalingsaanmaning gehad, maar die heeft zij doorgestuurd naar SBS en daarna heeft zij niets meer gehoord.

Haar medisch dossier heeft zij met veel moeite en eerst na tussenkomst van de secretaris van het college ontvangen.

4. Het standpunt van verweerder

Klaagster had haar klacht al eerder, kennelijk op advies van een collega, naar de inspecteur van de IGZ gestuurd. Deze zag geen verdere aanleiding tot enig onderzoek.

Deze dame (verweerder bedoelt hiermede klaagster) heeft een gratis borstvergroting gehad in privé-kliniek F te G via televisiestation SBS6. Hierover waren duidelijke afspraken gemaakt. Klaagster is in het bezit gesteld van alle telefoonnummers van de kliniek in G, verweerders praktijknummer te E en zijn mobiele nummer. Vanwege klaagsters woonplaats is destijds als service aangeboden controles te laten verrichten in E. Bij de laatste controle had klaagster een zeer gering helder vochtverlies en is er een extra steunhechting geplaatst.

Klaagster had één maal ingesproken op het antwoordapparaat met de mededeling nu wel eens af te willen zijn van het wondvochtverlies, maar verder niets. Dat bericht had zij ingesproken

op het antwoordapparaat van verweerders praktijk in E, dus niet op zijn mobiele telefoonnummer en zij had ook niet gebeld naar de kliniek in G. Verweerder is niet altijd op zijn praktijk te E aanwezig. Op woensdag is hij werkzaam in het H te I en ook mobiel te bereiken. Op de donderdag en vrijdag is hij werkzaam in de kliniek te G. Dus is hij niet altijd aanwezig om in zijn praktijk het antwoordapparaat af te luisteren.

Bij dupliek heeft verweerder nog aangevoerd als volgt. Een blootliggende, geïnfecteerde prothese kan, indien de volledige oude incisie open is, snel en eenvoudig worden uitgetrokken. Indien de volledige oude incisie niet open is, zal deze met lidocaine worden geïnjecteerd en worden geopend. Uiteraard is het op deze manier verricht.

Ter zitting heeft verweerder, onder meer, aangevoerd dat noch klaagster, noch SBS6 heeft betaald en dat de operatie voor klaagster niet gratis was.

5. De overwegingen van het college

Het verwijderen van de prothese.

Dat, zoals klaagster stelt, de prothese is verwijderd zonder verdoving, is niet komen vast te staan of aannemelijk geworden. Daarentegen staat wel vast, ook op grond van de stellingen van klaagster zelf, dat er een injectie, kennelijk een verdovende injectie, is gegeven.

Na een incisie kan een gedeeltelijk blootliggend implantaat heel eenvoudig worden verwijderd. Aangenomen moet worden dat, zoals verweerder stelt, er een verdovende injectie is gegeven, dat onder verdoving een incisie is gemaakt en dat het implantaat vervolgens is weggehaald.

Op grond hiervan kan niet worden geoordeeld dat verweerder, in medisch-technische zin, onjuist heeft gehandeld.

Wel merkt het college nog het volgende op. Dat betreft de communicatie over de genoemde ingreep. Klaagster heeft ter zitting verklaard dat verweerder zei: “De prothese moet eruit.” En voordat zij het besepte, was het gebeurd. Als dit zo is gegaan – en verweerder heeft dit niet betwist – dan is sprake geweest van onvoldoende uitleg en overleg over hetgeen klaagster stond te wachten. Het ligt immers in een dergelijke situatie op de weg van verweerder om uitleg te geven over het hoe en waarom van wat hij gaat doen en dan te bezien wat de reactie van de patiënt is. Maar zo is het, naar klaagster onweersproken heeft gesteld, niet gegaan.

Daarom moet worden geoordeeld dat verweerder op het vlak van communicatie is tekort geschoten.

De overige communicatie.

Er dient, zeker in die gevallen, waarin de geografische afstand tussen patiënt en arts relatief groot is, vooraf een deugdelijke communicatiestructuur te worden afgesproken. Deze communicatiestructuur was in het onderhavige geval als rommelig aan te duiden. Weliswaar had klagster de beschikking over het telefoonnummer van de F, waar zij was behandeld, en had zij ook de beschikking over het telefoonnummer van de privé-kliniek van verweerder in E en van zijn 06-nummer, maar als verweerder niet bereikbaar was via de F, werd zij verwezen naar zijn privé-kliniek of 06-nummer en kreeg zij een antwoordapparaat als verweerder niet bereikbaar was. Weliswaar kan klagster niet aantonen dat zij een aantal malen vergeefs heeft gebeld, maar onaannemelijk is dit niet. De F doet immers niet anders dan verwijzen naar andere telefoonnummers en niet onaannemelijk is dat vanwege de beperkte aanwezigheid van verweerder in E en zijn (operatie-) activiteiten, hij lang niet altijd adequaat bereikbaar is. Dat behoeft op zich nog geen probleem te zijn als verweerder dan maar via de telefoon of anderszins een duidelijk geleide geeft, ofwel in de richting van een persoonlijk contact met hemzelf, ofwel naar een collega-plastisch chirurg. Daarvan is in dit geval niet gebleken.

Ook heeft verweerder geen duidelijkheid geschapen over de mogelijke financiële verplichtingen van klagster. Terwijl verweerder ter zitting, in tegenstelling tot hetgeen klagster uit eerdere schriftelijke reactie van verweerder had begrepen, uitdrukkelijk te kennen gaf dat klagster (een “bijstandsmoeder”) terzake nog financiële verplichtingen aan hem heeft, ontbreekt in het dossier iedere overeenkomst of aantekening over financiële afspraken.

Samenvattend is het college van oordeel dat verweerder in medisch-technisch opzicht niets valt te verwijten, maar dat hij in communicatief opzicht ten opzichte van klagster is tekortgeschoten.

Het college zal verweerder terzake de maatregel van waarschuwing opleggen.

6. De beslissing

Het college:

- verklaart de klacht deels gegrond en legt aan verweerder terzake de maatregel van waarschuwing op.
- wijst de klacht voor het overige af.

Aldus gewezen door mr. H.P.H. van Griensven, als voorzitter, mr. W.E.M. Duynstee-Bijvoet, als lid-jurist, dr. J. Wever, dr. P.M. Netten en M. Rol, als leden-beroepsgenoten, in aanwezigheid van mr. J.C. Out, als secretaris, en in het openbaar uitgesproken op 22 december 2008 in aanwezigheid van de secretaris.